

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/594/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113224479
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113224479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu JUD. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková v právnej veci navrhovateľky: M. N., rod. N., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, XXX XX Y., proti odporcom: I. S. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX Y., II. M. Q., rod. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX Y., III. RNDr. Z. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX Y., všetci zastúpení Mgr. Martinou Masárovou, advokátkou, so sídlom Záhradná 2/B, 921 01 Piešťany, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do BSM navrhovateľky a odporcu v I. rade, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, č.k. 16C/539/2013- 91 zo dňa 26. júna 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcom náhradu trov odvolacieho konania 301,45 eur k rukám právnej zástupkyne do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že nehnuteľnosť a to nadstavba rodinného domu so súp.č. XXXX zapísaným na LV č. XXXX, vedeným Správou katastra Trnava, pre obec Y., kat. úz. Y., postaveným na parcele reg. „C“, vedenej ako zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 7953 vo výmere 354 m², patrí do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľky a odporcu v I. rade. Predmetom konania je určovací žaloba, preto odôvodňoval súd preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení. V danom prípade má súd za to, že nie je možné vyhovieť žalobe o určenie vlastníctva. Ak by totiž súd žalobe vyhovel, v podstate by rozhodoval o mase BSM. Táto otázka je však riešená v konaní 12C 1/13, kde je potrebné vyriešiť ju ako otázku prejudiciálnu, resp. prípadným medzitýmnym rozsudkom. Navrhovateľka sama nadstavbu do BSM v uvedenom konaní zahrnula a práve v danom konaní je potrebné sa s touto otázkou vysporiadať /ak by mal súd za to, že nadstavba do BSM nepatrí, rozhodnúť o prípadných investíciách/. Skutočnosť, že vlastníkom spodnej časti nehnuteľnosti, ako to navrhovateľka udáva, nie sú navrhovateľka a odporca 1, a teda iné osoby ako účastníci konania o vysporiadanie BSM /odporca 2, 3/ nebráni tomu, aby o tejto veci bolo v uvedenom konaní rozhodované. V konaní o určenie, či tu právo je alebo nie je, je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, ktorý podľa názoru súdu nie je daný. Ak niekto o sebe tvrdí, že je vlastníkom veci, vrátane nehnuteľnej, nemôže uplatňovať svoje právo žalobou na určenie, ale iba žalobou na plnenie, ktorou je vlastnícka žaloba. Z hľadiska ochrany vlastníckeho práva nemôže byť v inej situácii vlastník, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností a vlastník, ktorý zapísaný nie je. Akonáhle bolo právo porušené, nemá preventívna ochrana postavenia žalobcu žiadny zmysel, a teda určovací žaloba nie je opodstatnená. Určovací žaloba smeruje k nastoleniu právnej neistoty terajšieho vlastníka veci /obzvlášť za situácie, kedy nadstavba je súčasťou veci patriacej vlastnícky odporcom 2, 3 a nie je inak vysporiadaná/. Nadstavba v danom prípade nie je ani evidovaná v katastri

nehnutelností ako samostatná stavba a prípadné vyhovie žalobe bez ďalšieho /v zmysle predpisov o katastri nehnuteľnosti/ by nenastolilo právny stav, ktorý navrhovateľka očakáva. V prípade určovacej žaloby je potrebné predovšetkým skúmať naliehavosť právneho záujmu, ktorý bude spravidla daný v prípade, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté. O taký prípad sa s poukazom na uvedené nejedná a navrhovateľka naliehavosť právneho záujmu nepreukázala. Za daného stavu má súd za to, že nie sú podmienky na vyhovie návrhu z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, a preto návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. V zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. úspešným odporcom priznal súd náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia u každého z odporcov za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie vo veci, pojednávanie 26. 6. 2014 u každého z odporcov, vychádzajúc z hodnoty sporu 33.000 eur /ktorú v konaní o vypořádanie BSM 12C 1/12 uviedla navrhovateľka a odporcovia s touto vyjadrili súhlas/. V zmysle § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. potom základná odmena za jeden úkon je 486,34 eur, znížená podľa § 13 ods. 2 vyhlášky na sumu 243,17 eur. K týmto úkonom je potrebné prirátať paušál 1x7,61 eur, 8x8,04 eur, cestovné na pojednávanie podľa § 15 písm. a/ vyhl. Piešťany - Trnava a späť 70 km, základná náhrada za 1 km 0,183 eur, spotreba 5,6 l/100 km, cena PHM 1,370 eur, strata času podľa § 17 vyhl. 2 začaté polhodiny á 13,40 eur, DPH 20% /455,77 eur/ Ohľadne nákladov cestovného predložila zástupkyňa doklady o vozidle.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pretože prvostupňový súd postupoval nesprávne, nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a nesprávne právne posúdil vec podľa § 205 ods. 2 písm. c) a § 205 ods. 1 písm. f) O.s.p.. Žiadala preto zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátiť na ďalšie konanie. Poukázala na to, že na pojednávanie vo veci 12C 1/2012 konanom 11. 7. 2013 súd v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. konštatoval, že otázka či predmetná nadstavba spadá do ich BSM s odporcom 1/ nemôže byť riešená v predmetnom konaní, pretože táto skutočnosť je sporná a je potrebné riešiť otázku v inom konaní na základe samostatnej žaloby a súd jej poskytol lehotu 60 dní na to, aby oznámila či takúto žalobu podala. Po tomto poučení súdu nakoniec takúto žalobu podala a požiadala o prerušenie konania 12C 1/2013. Vychádzala z toho, že vlastními rodinného domu a nadstavby, ktorá bola postavená nad ním sú odlišné osoby a preto rozhodnutie o určení, že predmetná nadstavba spadá do BSM jej a odporcu 1/ sa musí týkať aj odporcov v 2. a 3. rade. Oni musia byť preto aj účastníkmi konania a neprichádzalo to do úvahy v konaní o vysporiadanie BSM. V napadnutom rozsudku však súd konštatoval, že sa má otázkou určenia vlastníctva zaoberať konajúci súd v konaní 12C 1/2013 ako otázkou prejudiciálnou alebo medzitýmnym rozsudkom. No prehliadol práve to, že súd v konaní 12C 1/2013 takýto postup odmietol a odkázal ju výslovne na podanie samostatnej žaloby. Ak prvostupňový súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky spisová značka 22Cdo/1350/2005 a konštatuje, že je možné, aby vykonaná prístavba patrila do vlastníctva iných osôb ako pôvodných vlastníkov pokiaľ sa na tom dohodli a práve o tejto skutočnosti smerovali aj návrhy navrhovateľky na vykonanie dokazovania. Celý čas sa táto nadstavba užívala ako vec oddelená od pôvodného rodinného domu a má spadať do ich BSM. Predmetná nadstavba bola postavená za trvania ich manželstva s odporcom 1/ a to so súhlasom odporcov 2/ a 3/. Časť prostriedkov na financovanie výstavby tejto nadstavby bola zabezpečená prostredníctvom úveru a preto aj v povoľovacom konaní vystupovali ako stavebníci, všetko toto viedlo k tomu, aby od samého začiatku vytvorili novú nehnuteľnosť. V zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zákona číslo 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývaní podporu možno poskytnúť na uskutočnenie stavby, ktorou na účely tohto zákona je výstavba bytu, bytového domu, rodinného domu alebo dostavba rozostavaného bytu vrátane bytu, ktorý sa získa nadstavbou... Keďže ona s odporcom 1/ požiadali ako stavebníci o vydanie stavebného povolenia a toto bolo vydané 20.8.1997 poukázala, že v tomto rozhodnutí ako stavba je uvedená: zmena stavby rodinného domu - rekonštrukciou a nadstavbou bytovej jednotky v podkroví. Bytová jednotka má vlastné meranie vody, elektrickej energie a vlastné vykurovanie a rozvody inžinierskych sietí. Pokiaľ ide o časť rekonštrukcie pôvodného domu z obsahu stavebného povolenia vyplýva, že rekonštrukcia sa týkala len vybudovania samostatného vchodu k nadstavbe. Vytvorenie nadstavby bolo financované z viacerých zdrojov, pričom tieto prostriedky patrili do ich BSM. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané Okresným úradom v Trnave ako príslušným stavebným úradom dňa 5. 8. 2000. V tomto rozhodnutí sa povolilo užívanie stavby ako samostatnej bytovej jednotky. Táto je situovaná v podkroví jestvujúceho rodinného domu prístupná samostatným schodiskom. Z týchto skutočností teda jednoznačne vyplýva, že predmetná nadstavba je samostatnou bytovou jednotkou, ktorú je možné užívať nezávisle od pôvodného rodinného domu.

Keď v čase rozvodu zistila, že predmetná nadstavba nie zapísaná na liste vlastníctva, podala návrh na takýto zápis a Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor jej nevyhovela a vyzval, aby do katastra predložila dohodu uzavretú s vlastníckmi pôvodnej stavby o založení spoluvlastníckych podielov. Keďže prebiehalo rozvodové konanie odporcovia odmietli takúto dohodu podpísať. V tejto nadstavbe žije naďalej odporca 1/ a ona nemá žiaden záujem na jej prikázaní do jej výlučného vlastníctva a bude preto súhlasiť, aby bola prikázaná do výlučného vlastníctva odporcu 1/. K trovám konania uviedla, že akceptovala právny názor toho istého súdu vyslovený v inom konaní 12C 1/2013 a dokonca jej bolo výslovne oznámené, že predmetnú nadstavbu súd neprejedná pokiaľ si nepodá samostatnú určovací žalobu. Poukázala tiež na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá sa práve možnosťou úplného alebo čiastočného nepriznania náhrady trov konania zaoberá s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože si treba všímať aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti je teda toho názoru že vlastníckmi pôvodného rodinného domu a samostatnej nadstavby, ktorá vznikla sú odlišné osoby a vzhľadom k jednoznačnej existencii naliehavého právneho záujmu súd mal tento návrh prejednať, vykonať dokazovania a návrhu vyhovieť

Vyjadrenie k odvolaniu podala právna zástupkyňa odporcov. Navrhovateľka podľa ich názoru nepreukázala, že sa domáha určenia vlastníckeho práva k veci, ktorá môže byť samostatným predmetom vlastníckeho práva. V tej súvislosti v zmysle ustanovení §§ 143, 118 ods. 1 a 2, 119 ods. 1 a 2 OZ nadstavba rodinného domu ako je opísaná navrhovateľkou v návrhu nie je vecou, ktorá by mohla byť samostatným predmetom vlastníckeho práva. Vzhľadom na citované ustanovenia je zrejmé, že v danom prípade sa nejedná o hnutelnú vec, pozemok a ani stavbu, ktorá by bola spojená so zemou pevným základom rovnako, nebola označená za právo alebo inú majetkovú hodnotu samotnou navrhovateľkou. Ďalej poukázali na ust. § 43 b ods. 3 zákona číslo 50/76 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov a § 2 ods. 1 zákona číslo 182/1993 Z.z. čo sa rozumie pojmom rodinný dom a byt. V čase vydania stavebného povolenia a ani neskôr v čase vydania kolaudačného rozhodnutia neboli teda splnené zákonom vyžadované náležitosti na to, aby vznikli 2 samostatné byty, ako samostatné predmety vlastníckeho práva. Ak sa má zhotovením samostatnej bytovej jednotky zmeniť charakter rodinného domu na dom so samostatnými bytmi, bolo by potrebné už v čase pred vydaním stavebného povolenia uzavrieť v písomnej forme zmluvu o nadstavbe. Touto zmluvou by sa určili vlastníci bytov v dome s vymedzením polohy jednotlivých bytov, aj ich popisov, s uvedením rozsahu podlahovej plochy bytov, s vymedzením a výpočtom spoločných častí a spoločných zariadení a príslušenstva domu. Obsahom zmluvy by bolo i vymedzenie spoluvlastníckeho podielu vlastníkov jednotlivých bytov na spoločných častiach a zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku. Keď sa navrhovateľka odvoláva na stavebné povolenie, tak to bolo vydané súdmi, v súlade s ustanovením § 139 b ods. 4 stavebného zákona, keď zmeny dokončených stavieb súd nadstavby, ktorými sa stavby zvyšujú a preto nadstavba, ako ju navrhovateľka označila vo svojom návrhu, nie je samostatným predmetom vlastníckeho práva, realizáciou stavby v súlade so spomínaným stavebným povolením došlo len k vybudovaniu nadstavby existujúceho rodinného domu, ktorá sa tak stala súčasťou existujúcej stavby. Nevznikol teda samostatný predmet vlastníckeho práva. To je aj v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 OZ. Podporuje tento názor aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod spisovou značkou 2 Cdo/22/2005 uverejnený ZSP pod číslom 58/2005. Nadobudnutie vlastníckeho práva spravovaním cudzej nehnuteľnej veci (stavby) je možné iba v prípadoch, kedy sa rekonštrukciou stavby vykonajú také zmeny jej základných stavebných prvkov, ktoré stavbu charakterizujú, že touto činnosťou sa zostaví nová nehnuteľná vec (stavba). Vyplýva z toho, že nemožno nadobudnúť vlastníctvo spracovaním len súčastí (podkrovia a podobne cudzej stavby). Navrhovateľka nikdy doteraz netvrdila, že by pôvodne existujúci rodinný dom vo vlastníctve odporcu v 2. a 3. rade pri prestavbe zanikol a vznikla nová nehnuteľnosť. Nedošlo k vzniku novej samostatnej veci, ktorá by bola predmetom vlastníckeho práva, teda neexistuje naliehavý právny záujem na tom, aby súd rozhodoval o určení, že súčasť inej veci (súčasť rodinného domu) patrí do BSM, keďže súčasť veci nemôže byť samostatným predmetom vlastníckeho práva. Aj samotná navrhovateľka prejavuje záujem zapísať samostatnú bytovú jednotku do katastra nehnuteľnosti ako predmet BSM až v čase kedy sa zo spoločnej domácnosti s odporcom 1/ odsťahovala, teda len účelovo. Túto skutočnosť potvrdzuje i reálny stav nehnuteľnosti, kedy vstup do bytovej jednotky podkrovia je stále realizovaný cez bytovú jednotku v prízemí, ktorú obývajú odporcovia v 2. a 3. rade, a teda netvorí samostatný byt, ktorý by bol pevne uzavretý jednak dverami a jednak technickým uzavretím. Preto neexistuje naliehavý právny záujem, nadstavba popísaná navrhovateľkou v návrhu nie je samostatným predmetom vlastníckeho práva. A čo sa týka náhrady trov konania rovnako sa nestotožňuje s tvrdením navrhovateľky, že predmetnú nadstavbu súd v konaní o vysporiadaní BSM

neprejedná, tak v konaní o vyporiadanie BSM je vždy povinný rozhodnúť o celom návrhu, súd uviedol v tomto konaní, že nepovažuje ju za súčasť BSM a proti uvedenému názoru by mala navrhovateľka mať právo podať na odvolanie, ak by tak súd rozhodol. Preto nebola nútená podať samostatný návrh podľa ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a zaviazal navrhovateľku na zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania vo výške 301,45 euro, ktoré sú trovami právneho zastúpenia pri sadzbe tarifnej odmeny za 1 úkon vo veci samej a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 486,34 eura zníženej podľa § 13 ods. 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. v sume 243,17 euro + režijný paušál vo výške 8,04 eura za 1 úkon + DPH vo výške 50,24 eura.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. h/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) zverejnením termínu vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že s odporcom v 1. rade boli manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené a prebieha konanie 12C 1/2013 o vyporiadanie ich BSM, v konaní o vyporiadanie BSM do masy BSM zahrnula i nadstavbu nad rodinným domom č. s. XXXX na parc. Č. 7953, ktorú postavila navrhovateľka s odporcom 1, so súhlasom odporcov 2 a 3 počas trvania manželstva. V konaní 12C 1/13 o vyporiadani BSM súd konštatoval, že otázka ohľadne vlastníctva predmetnej nadstavby nemôže byť riešená v danom konaní, lebo táto skutočnosť je stále spornou a vlastníckmi rodinného domu, na ktorom je nadstavba postavená, sú osoby odlišné od účastníkov v predmetnom konaní. V konaní 12C 1/2013 o vysporiadanie BSM účastníkov teda navrhovateľka zahrnula spornú nadstavbu. Konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. V spise o vyporiadanie BSM sú doklady, týkajúce sa nadstavby: úverová zmluva, podpora a nenávratný príspevok, stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie. Navrhovateľka však mala preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Tento záujem spravidla je daný v prípade, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté. Z LV č. XXXX SK Trnava vyplýva, že spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - parc. Č. 7953 - zast. Plochy a nádvorí vo výmere 354 m², parc. Č. 7954/1 - zast. plochy a nádvorí vo výmere 49 m², parc. Č. 7954/2 - záhrady vo výmere 464 m², k. ú. Y., okres Trnava, obec Y., sú RNDr. Z. Q. a manž. M., v podiele 1/1. Okresný úrad v Trnave vydal dňa 20. 8. 1997 Stavebné povolenie pod č. G 97/02170/ŽP-SP/Si, ktorým navrhovateľke a odporcovi 1 povolil zmenu stavby RD - rekonštrukciu a nadstavbou bytovej jednotky v podkroví. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané dňa 15. 8. 2000 pod č. G 2000/03843/ŽP-SP/Si ako pre samostatnú bytovú jednotku situovanú v podkroví jestvujúceho rodinného domu prístupná samostatným schodiskom. Nadstavba nebola zapísaná na liste vlastníctva ako samostatná stavba a predmet vlastníctva. Správa katastra Trnava podaním zo dňa 25. 5. 2011 adresovanom navrhovateľke oznámila, že nie je možný zápis nadstavby do katastra nehnuteľností z dôvodu, že vlastnícke právo k nadstavbe a k pôvodnej stavbe rodinného domu je rovnaké. K vykonaniu záznamu je potrebné predložiť dohodu o založení spoluvlastníckych podielov, ktorá musí byť uzatvorená medzi vlastníckmi pôvodnej stavby a vlastníckmi nadstavby rodinného domu.

Správne bolo poukázané na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1350/2005, podľa ktorého prístavby a iné stavebné zmeny zásadne nemenia nič na vlastníctve nehnuteľnej veci, pričom za stavebnú zmenu sa považuje i prístavba, ktorá spravidla má za následok i zmenu technických parametrov alebo aj funkcie a účelu stavby. K vykonaniu prestavby sú potrebné práce investičného charakteru; tieto investície samy však neovplyvňujú vlastníctvo stavby. Preto ak nebolo dohodnuté

nič iné, do vlastníctva toho, komu patrila stavba pôvodná prípadne aj prístavba vykonaná na základe stavebných úprav, pričom nie je rozhodné, kto bol stavebníkom. Z rozsudku NS SR 2Cdo 22/2005 nadobudnutie vlastníckeho práva spracovaním cudzej nehnuteľnej veci /stavby/ je možné iba v prípadoch, kedy sa rekonštrukciou stavby vykonajú také zmeny jej základných stavebných prvkov, ktoré stavbu charakterizujú, že touto činnosťou sa zhotoví nová hnutelná vec /stavba/. V danom prípade mohlo dôjsť k zhodnoteniu stavby odporcov 2, 3. V danom prípade je preto správny názor súdu I. stupňa, že nie je možné vyhovieť žalobe o určenie vlastníctva, inak ak by žalobe vyhovel, rozhodoval by o mase BSM. Táto otázka preto v konaní 12C 1/13, má byť riešená ako otázka prejudiciálna, resp. prípadným medzitýmym rozsudkom. Navrhovateľka sama nadstavbu do BSM v uvedenom konaní zahrnula a práve v danom konaní je potrebné sa s touto otázkou vysporiadať a ak by mal súd za to, že nadstavba do BSM nepatrí, rozhodnúť o prípadných investíciách. Skutočnosť, že vlastníkom spodnej časti nehnuteľnosti, ako to navrhovateľka udáva, nie sú navrhovateľka a odporca 1 a teda iné osoby ako účastníci konania o vyporiadanie BSM /odporca 2, 3/ nebráni tomu, aby o tejto veci bolo v uvedenom konaní rozhodované. V konaní o určenie, či tu právo je alebo nie je, je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, ktorý nie je daný. Určovací žaloba smeruje k nastoleniu právnej neistoty terajšieho vlastníka veci /obzvlášť za situácie, kedy nadstavba je súčasťou veci patriacej vlastnícky odporcom 2, 3 a nie je inak vysporiadaná/. Nadstavba v danom prípade nie je ani evidovaná v katastri nehnuteľností ako samostatná stavba a prípadné vyhovieť žalobe bez ďalšieho /v zmysle predpisov o katastri nehnuteľností/ by nenastolilo právny stav, ktorý navrhovateľka očakáva.

Pri rozhodovaní o trovách konania nebolo možné prihliadať na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože ako tvrdila odvolateľka v odvolaní treba všímať aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, ale súd pri vyporiadaní BSM musí o návrhu rozhodnúť a ak prístavbu nezaradí do masy BSM, vyporiada spoločné investície na ňu ako do cudzej nehnuteľnosti.

Preto bola žaloba správne zamietnutá a odvolací súd vecne správny rozsudok súdu I. stupňa potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania za 1 úkon vo veci samej a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 486,34 eura zníženej podľa § 13 ods. 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. v sume 243,17 euro + režijný paušál vo výške 8,04 eura za 1 úkon + DPH vo výške 50,24 eura

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.